

REGTVE DPIGE NS VERD EN

- Et museum vendt på vrangen

Forord

I august 2022 udskrev Vejle kommune og Vejlemuseerne den åbne idékonkurrence Egtvedpigens Verden. Idékonkurrencen inviterede arkitekter, landskabsarkitekter og kunstnere til at komme med innovative bud på, hvordan Egtvedpigens Verden kan udfoldes. Med stor spænding og forventning har vi ventet på forslagene som blev indleveret den 11. oktober 2022. Vi er stolte og glade over at have modtaget hele 42 forslag til konkurrencen. Det viser en stor interesse for projektet og vi retter en stor tak til alle deltagerne i konkurrencen for det store arbejde, der er lagt i besvarelserne. Bedømmelsesprocessen gik i gang i oktober 2022, hvor vi i dommerkomiteen har gennemgået de indkomne forslag. Det har været inspirerende at se den idérigdom

og kreativitet som forslagene rummer. Vi har fået et stort udbytte af konkurrencen, og det åbne konkurrenceformat har bidraget til den variation og bredde de 42 forslag til sammen rummer. Spændende bedømmelsesmøder og lange drøftelser har nu ført til, at en enig dommerkomité har udpeget en første og anden præmie. Derudover har tre forslag opnået indkøb. Det er derfor med stor glæde at vi gennem denne dommerbetænkning kan afsløre de præmierede forslag og begrundelserne herfor. Vejle Kommune og Vejlemuseerne ser nu frem til, i samarbejde med det præmierede forslag, at viderebearbejde forslaget, så Egtvedpigens Verden kan blive et visionært og banebrydende sted der fortæller historien om Egtvedpigen og Bronzealderen.

Flemming Hedegaard

Museumschef

Forord	2
Konkurrencefakta	6
Konkurrenceudskriver- og form	8
Dommerkomité	10
Konkurrencesekretær	10
Bedømmelseskriterier	12
Bedømmelsen	14
Konkurrenceresultat og fordeling af præmiesum	15
Konkurrencedeltagere	16
Konkurrencen	22
Egtvedpigens Verden	26
Konkurrenceopgaven – Hvilket sted ønsker vi at skabe	29
Rekreative udearealer til formidling, ophold, leg og læring	31
Portalen	33
Egtvedpigens Verden, som en del af omverdenen	34
Konkurrencestedet	36
Dommerkomitéens sammenfatning	38
Præmierede forslag	44
1. Præmie DKK 150.000	46
2. Præmie DKK 100.000	54
Indkøb DKK 25.000	62
Indkøb DKK 25.000	66
Indkøb DKK 25.000	70
Dommerkomitéens underskrifter	74

Konkurrencefakta

- Et museum vendt på vrangen

Konkurrenceudskriver- og form

Konkurrencen blev udskrevet som en åben idékonkurrence og udskrevet af Vejle Kommune med rådgivning fra Arkitektforeningen.

Konkurrencens sprog er dansk og konkurrencematerialet udgives kun på dansk.

Adgang til konkurrencemateriale, spørgsmål og svar mellem Vejle Kommune og konkurrencens deltagere samt aflevering af forslagene er udført anonymt gennem udbudsportalen iBinder.

Konkurrenceperiode

9. august 2022 – 11. oktober 2022

Bedømmelsesperiode

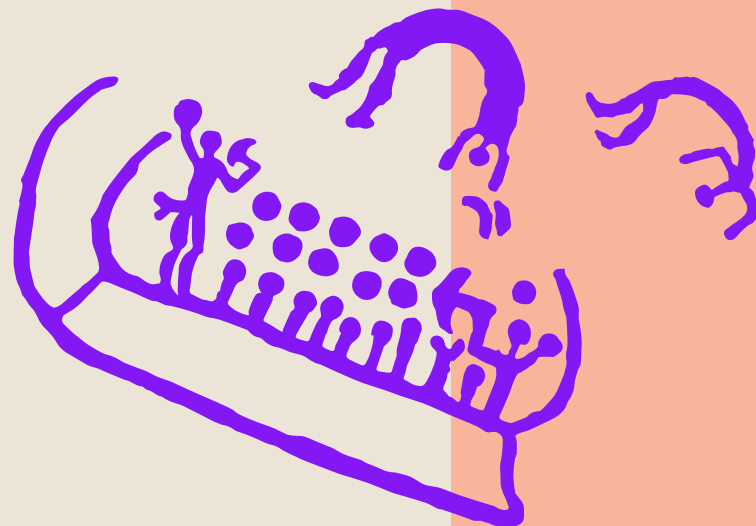
1. november 2022 – 22. november 2022

Antal indsendte forslag

42

Antal forslag optaget til bedømmelse

41

Dommerkomité

Dan Arnløv Jørgensen, formand for Kultur- og Idrætsudvalget, Vejle Kommune

Thyge Havgaard Bjerring, medlem af Kultur- og Idrætsudvalget, Vejle Kommune

Søren Peschardt, formand for Klima, Natur- og Miljøudvalget, Vejle Kommune

Lars Schmidt, Klima, Natur- og Miljøudvalget, Vejle Kommune

Inger Pabst, Forkvinde for Egtved Udviklingsråd

Helle Wiese, Forkvinde for Egtvedpigens Venner

Flemming Kaul, Dr. Phil, Seniorforsker Nationalmuseet, bronzealderspert

Sofie Plenge, Kultur- og Sundhedsdirektør i Vejle Kommune

Flemming Hedegaard, Chef for Vejlemuseerne

Louise Felding, Vejlemuseerne, arkæolog og Ph.d. i køn, mobilitet og identitet i ældre bronzealder

Claus Kjeld Jensen, Museumsdirektør, Vardemuseerne og forperson i Organisationen Danske Museer (fagdommer)

Lisbet Wolters, Stadsarkitekt, Vejle Kommune (fagdommer)

Rikke Juul Gram, Landskabsarkitekt MAA MDL. Schønher. (fagdommer)

Konkurrencesekretær

Robert Hansen, arkitekt MAA. Vejle Kommune

Mette Storgaard Nielsen, specialkonsulent, Kultur & Sundhed, Vejle Kommune.

Bedømmelseskriterier

Jævnfør konkurrenceprogrammets krav og ønsker, blev forslagene bedømt på styrken af hovedideen og de konceptuelle, landskabelige- og arkitektoniske løsninger, med særlig fokus på (i ikke-prioriteret rækkefølge):

1. Grebet "Museet vendt på Vragen"
2. Formidlingen af fortællingen om "Egtvedpigens Verden"
3. Bæredygtighed
4. Om projektet er realistisk i relation til den økonomiske ramme
5. Robusthed set i forhold til materialevalg og i forhold til løsningen af, at stedet kan være ubemandet (låse, drift, hæværkssikring o.l.)
6. En dynamisk tilgang til formidling, årstider, anvendelse og udvidelse

Samlet præmiesum

DKK 325.000.

Bedømmelsen

Den samlede dommerkomité har afholdt i alt to bedømmelsesmøder. Forud for begge af disse møder, har fagdommerne holdt formøde.

På fagdommernes første formøde blev alle 42 forslag gennemgået og fagdommerne lavede en indledende kategorisering. På første bedømmelsesmøde præsenterede Rikke Juul Gram kategoriseringen og de indkomne forslag, som fagdommerne på formødet havde vurderet, levede op til bedømmelseskriterierne og havde særlige kvaliteter. Alle indkomne forslag kunne ses i rummet og bedømmelseskomiteéen havde således mulighed for at drøfte alle forslag. På første bedømmelsesmøde blev en række forslag udvalgt til at gå videre i bedømmelsen.

På formødet forud for andet bedømmelsesmøde blev de udvalgte forslag igen vurderet af fagdommerne og de genbesøgte beslutningerne og drøftelserne fra første bedømmelsesmøde. På andet bedømmelsesmøde for den samlede dommerkomité blev det besluttet hvilke forslag der skulle præmieres og til hvilken præmiesum. Dommerbetænkningen blev underskrevet digitalt, ligesom navnesedlen blev offentliggjort digitalt.

Konkurrenceresultat og fordeling af præmiesum

Forslag 82017 tildelt 1. præmie på DKK 150.000

Forslag 22089 tildelt 2. præmie på DKK 100.000

Forslag 27345 indkøbt for DKK 25.000

Forslag 51967 indkøbt for DKK 25.000

Forslag 60522 indkøbt for DKK 25.000

Offentliggørelse af resultat

20. december 2022

Konkurrencedeltagere

- Et museum vendt på vrangen

15481

Ophavsret: Kristine Jensen Landskab og Arkitektur.

Juliette Ringrose, Christian Kamp Iversen,

Pihlmann Architects. Søren Pihlmann, Frans Meilholm, Jakob Rabe Petersen.

16601

Nordland Arkitekter Aps.

Simon Hou-Vangsaae Reseke

17122

Cubo Arkitekter.

Søren Maxen, Per Ravn, Rune Riis, Sune Nielsen, Torben Schytt, Bo Lautrup, Sarah Grazia Norden-gen, Kristian Græbild Brandsen

17248

Matters Urbanlab Nordic.

Marie-Louise Holst, Anne Kathrine Aaris Edslev, Lotte Rønne, Kristine Jacobsen, Sho Alexander Murayama, Erika Hattori, Runa Lilleng Gammelgaard

21030

Studio Gustafson v. Peter Allan Klode Gustafson

22089

Ophavsret: Arkitema og Ida Kvetny Hybrid Practice

22530

Ophavsret: Frej Skoog og Gustav Bergström

23992

Ophavsret: Tegnestuen Stedse ApS

Marianne Dalbøl Pedersen, Rasmus Christensen Hamann, Cecilia Dianna Johansen

Museumfaglig konsulent: Nynne Sanderbo Martinusen

24432

alex & odin arkitekter Ap/S i samarbejde med Christian Reese

25732

Ophavsret: tja-studio v. Tanja Jordan, arkitekt maa., mdl.

Underrådgiver: Martin Farran-Lee, Specific-design

Konsulenter: Britta Tøndborg, Chef for forskning og kunst. Museum Vestsjælland

Jonas Abkjær Andersen, phd. Projektleder, kulturarvsformidling, digital udvikling

27345

Ask Rylander Arkitekt MAA og Jakob Jakobsen Arkitekt MAA

29855

Anne-Sofie Dalgas & Julie Meiland

31195

Ophavsret: Arkitekt Stephen Willacy MAA RIBA ApS og Christine Steffensen, Arkitekt MAA

Konsulent: Kunstner Liné Ringtved Thordarsons

31391

LINK Arkitektur

35778

Ophavsret: Martine Seedorff, Arkitekt MAA

Bo Seedorf, Designer.

38094

Ophavsret: Arkitekt MAA Mia Behrens og arkitekt MAA Johanne Holm-Jensen

41118

Navn, kontaktperson og ophavsret: Ikke oplyst.

41153

Christensen & Co. Arkitekter

44305

Ophavsret: Arkinord arkitekter als

Marie Riisberg Mikkelsen. Arkitekt (Cand. Polyt. Architecture)

Anne Kirstine Trudslev. Arkitekt MAA, Mie Leth Junge. Arkitekt praktikant

49603

Arkitekt Villads Nederby i samarbejde med Niels Ulrik Østrup

51106

RUBOW arkitekter

Konsulent: Thomas Roland, Museumsinspektør

51967

Relieff Arkitekter ApS v. Gustav Kragh-Jacobsen og Erlend Lindstad

52021

Arkitekt MAA Lars Dithmer

52293

Fennö Bak Arkitektkontor I/S

56841

Navn og ophavsret: Ikke oplyst.

57260

Ophavsret: Juul Carlsen Studio, Alexander Ivanoff, Otto Graabæk Arlien-Søborg, Georg Reitan

58920

LOF ARKITEKTER A.S.

60522

Ophavssret: Kumulus Agency ApS

Konsulent: Baaring Stories ApS

62335

ReVærk ApS

Mette Romme Landskab

64327

Ophavsret: Arkitekt Kristoffer Nejsum

Pauline Asingh

64682

Nyboe Andersen Landskab

Ophavsret: Landskabsarkitekt Jens Nyboe Andersen, Arkitekt Benedicte Rahbek

68409

Ophavsret: Tegnestuen Perspektiv Aps

Arkitekt Adam Linde Nielsen, Jonas Snedevind Nielsen - Arkitekt/Medstifter

Ekstern rådgiver: Joachim Hoxha Nielsen - Strategisk rådgiver ved Idefilm

71603

Ophavsret: Vilhelm Lauritzen Arkitekter A/S og Sted By- og Landskab ApS

Vilhelm Lauritzen Arkitekter: Logan Hanson og Anne Møller Sørensen

STED: Signe Lund, Anne Sofie Lok, Emma Kirstine Freiesleben, Rosa Lund, Martin Hjerl og Søren Lahn

79513

Ophavsret: Christine Arctander, Clara Mandrup Lundgaard

80802

Mads Rudi Lassen, PAX architects

Underrådgiver: Anne Dorthe Vestergaard, VEGA landskab

82017

AART architects – DK

84129

Vegard Dyrhol Riise, Arkitekt. Eirik Mikael Skogli, Arkitekt

84724

Niels Edvard Studio

Niels Edvard Nørgaard Sørensen, Cand.Arch.

87759

Ophavsret: Schul Landskabsarkitekter Aps v. Jonas M Schul, billedkunstner Henrik Plange Jakobsen og arkitekt Rosa Bendixen

91017

Ophavsret: Le bureau ApS og AA Collective SP. Z OO

Konsulent på kunst: A Kassen

94850

Brøn Studio. Carlos Ramos Tenorio. Arkitekt og

Gonzalo Rivas Zinno arkitekt

99856

Signe Lilleskov Landskab

Idekonkurrencen "Egtvedpigens Verden – et museum vendt på vrangen" har haft til hensigt at give ideer til, hvordan vi i Vejle Kommune skaber et nyskabende museum, der sprænger rammerne og skaber en formidling, der ikke er indrammet af mure og traditioner. Vi har ønsket at få ideer til at skabe et sted, hvor formidlingen integreres i landskabet og hvor formidlingen af natur- og kulturhistorie sker gennem leg, bevægelse, interaktive oplevelser og brug af alle sanser.

Formålet med idekonkurrencen er at få nye innovative idéer i spil. Vi har ønsket, at idéen om, hvad der kendetegner et museum, bliver udfordret. Vi vil være "state of the art"-eksemplet på, hvordan formidling omfavner børn og familier. Kerneopgaven i idekonkurrencen har været at skabe "Egtvedpigens Verden – et museum vendt på vrangen". Forventningen er, at selve kulturlandskabet omkring fundstedet for Egtvedpigens grav skal danne rammen for formidlingen om Egtvedpigens Verden. Stedet appellerer til den brede befolkning men særlige målgrupper er børn og familier, Hærvejens vandrere og cykelturister.

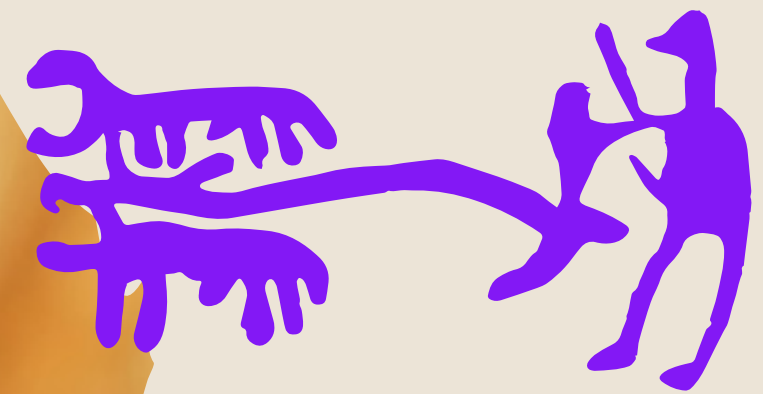
Egtvedpigens Verden

Egtvedpigens Verden skal være et oplevelsesrigt møde med Danmarkshistorien. Museet begrænses ikke af en bygning, men er vendt på vrangen og spredt og integreret i landskabet – nærmere bestemt det samme landskab som Egtvedpigens levede i for 3.500 år siden, i den tid vi i dag kalder Bronzealderen. Stedet er autentisk. Den jord gæsten betræder, er den samme jord, som Egtvedpigens trådte på for 3.500 år siden. Det er derfor, at Egtvedpigens Verden er placeret lige på det sted. Når man som besøgende træder ind i Egtvedpigens Verden, skal man have en oplevelse af at få en fysisk forbindelse til en historie, der udspandt sig for 3.500 år siden.

Fortællingen om Egtvedpigens Verden, som skal fortælles på stedet, er inddelt i fem temaer:

1. Den unge kvinde
2. Bronzealderens mytologi
3. Barnets hemmelighed
4. Fjerne forbindelser
5. Egtved i bronzealderen

Fortællingen om ”Den unge kvinde”, er fortællingen om Egtvedpigens. Det er mystikken og ritualerne omkring graven, kvindens dragt, smykker og ejendele og disses tilknytning til den nordiske bronzealders kultur. Det handler om kvinder i bronzealderen og fortællingen om den unge kvinde skal fungere som et spejl, en relaterbar skikkelse for besøgende voksne. Den unge kvinde skal også åbne for fortællingen om ”Bronzealderens mytologi”, der er fortællingen om tidens religion, skikke og ritualer. Fortællingen om ”Barnets hemmelighed”, skal skabe et element i formidlingen, der går i øjenhøjde med besøgende børn og familier. Det skal den gøre ved at åbne op for fortællingen om det barn, der var begravet sammen med Egtvedpigens – et barn omgærdet af mystik. ”Fjerne forbindelser” handler om, hvordan det i bronzealderen var vigtigt at kunne rejse over små og store afstande, for at holde samfundets og familiens relationer i live – med bronzen som drivkraft for de vidtrækkende netværk. Modsat den vidtrækkende og udad skuende fortælling om de fjerne forbindelser handler ”Egtved i bronzealderen” om det nære. Det handler om det liv, der blev levet netop på fundstedet for Egtvedpigens grav. Hvor kulturlandskabet er omdrejningspunktet for hverdagen med landbrug, bopladser og gravhøje som hovedelementer i formidlingen.

Konkurrenceopgaven – Hvilket sted ønsker vi at skabe

”Egtvedpigens Verden – et museum vendt på vrangen”. Med dette hovedgreb er budskabet at formidlingen om Egtvedpigens Verden primært skal ske i kulturlandskabet omkring fundstedet for Egtvedpigens grav. Således skal størstedelen af oplevelsen findes i naturen understøttet af en portal til Egtvedpigens Verden. Portalen skal være et formidlingsrum, der byder velkommen og introducerer den besøgende til oplevelsen, der venter. Konkurrencedeltagerne blev bedt om at fokusere denne formidling i to spor; 1) Et spor, hvor formidlingen inviterer til leg, bevægelse og læring og 2) Et spor, hvor landskabet indarbejdes som en vigtig del af formidlingsgrebet, hvilket handler om, hvordan gravhøjene i højere grad sættes i spil og hvordan det sikres, at fortællingen om Egtvedpigens Verden spejles i og formidles via landskabet omkring fundstedet.

Rekreative udearealer til formidling, ophold, leg og læring

Da størstedelen af formidlingen skal foregå udendørs, har konkurrencen indeholdt en række krav til de rekreative områder i Egtvedpigens Verden. Centralt for de rekreative udendørs områder har det været, at der både skal være plads til pauser og rum, der inviterer til leg og aktivitet. Der skal være et rekreativt område i forbindelse med formidlings- opholds- og undervisningsrummet (også omtalt portalen), med plads til at nyde sin kaffe, madpakke mm., gerne med mulighed for, at børnene leger imens. Ydermere skal der i området omkring gravhøjen være flere rum indrettet til formidling og/eller ophold. Legen og bevægelsen skal være central og meget gerne tænkt sammen med formidlingen omkring bronzealderen. Stier skal indgå som en vigtig del af formidlingsgrebet og lede den besøgende gennem oplevelsen.

Centralt er det, at Egtvedpigens Verden skal være i bevægelse. Stedet skal være dynamisk både i relation til formidling og muligheder for udvidelse. Dynamikken forstærkes af det tætte samspil med naturen og årstidernes skiften, således at oplevelsen af Egtvedpigens Verden tager sig forskelligt ud, hvad en du besøger stedet en varm dag i juli eller

Portalen

Konkurrencedeltagerne er blevet bedt om at skabe overgangen mellem vor tid og Egtvedpigens Verden via en portal. Det er ønsket, at stedet skal bygges op, så alle besøgende guides igennem portalen, inden de træder ind i Egtvedpigens Verden. Rummet skal visuelt og funktionelt kunne inddrages som en del af landskabsrummet og skal med areal og udformning være fleksibelt i forhold til skiftende antal personer. I disponeringen af rummet, indtænkes formidling og udstilling af diverse genstande fra Egtvedpigens Grav, plancher, fotostater mm. Formidlingen skal være enkel og sikker i drift samt hærværkssikret.

Egtvedpigens Verden, som en del at omverdenen

Egtvedpigens Verden skal pege ud i omverdenen og skabe nære forbindelser og synergi til relevante steder og seværdigheder i regionen. Hærvejen har i bronzealderen udgjort en central hovedfærdselsåre for mennesker. Derfor er det essentielt, at Egtvedpigens Verden kobler sig på fortællingen om Hærvejen og understøtter vandre- og cykelturismen på Hærvejen. Det er en vigtig ambition for Egtvedpigens Verden, at det bliver en naturlig, integreret og inspirerende sløjfe på Hærvejsruten. Det ønskes samtidig indtænkt i Egtvedpigens Verden, hvordan stedet kan fungere som den dynamisk katalysator for Egtved bys handels- og erhvervsliv og som et naturligt samlings- og udflugtssted for byens borgere.

Konkurrencestedet

Egtvedpigens Verden skal harmonere med og understrege kulturlandskabet på stedet, da netop dette kulturlandskab ses som et vigtigt element i formidlingen af bronzealderen. Den nuværende beplantning tager nemlig udgangspunkt i kendte planter og træer fra Egtvedpigens tid og består af eg, birk, bævreasp, rødell, ene, hassel og lind. Trægrupperne skærmer for moderne bygninger, men understøtter samtidig de uforstyrrede sigtelinjer over Vejle Ådal, der kan ses fra toppen af gravhøjen. Beplantningen giver en unik mulighed for fordybelse, når man færdes på arealet, hvilket er en afgørende kvalitet i stedets formidlingsstrategi.

Arealet er beliggende i landzone, hvorfor deltagerne har skulle forholde sig til de overordnede retningslinjer gældende for anlæg og byggeri i landzone. Ligesom området ved Egtvedpigens grav er underlagt en række fredninger, som konkurrencedeltagerne har skulle holde sig for øje, således at eventuelle dispensationsansøgninger kan begrænses til et realistisk omfang.

Dommerkomiteens sammenfatning

Et museum vendt på vrangen

Forslag: 71603

Det er Vejlemuseerne og Vejle kommunes ambition at Egtvedpigens Verden skal være et oplevelsesrigt møde med Danmarkshistorien. Museet skal vendes på vrangen og formidlingen skal ud af den klassiske museumsbygning og integreres i det landskab, som for 3500 år siden dannede den virkelige ramme om Egtvedpigens korte liv. Formidling, leg og natur- og kulturhistorie skal smeltes sammen og gøre Egtvedpigen og historien om bronzealderen relevant og aktiv for børn og voksne.

Der er indkommet 42 forslag og de udgør til- sammen et stort og inspirerende katalog af idéer til, hvordan Egtvedpigens Verden kan udfoldes. Forslagene har meget forskellig kar- akter og der er en stor variation i kvalitet, fok- us og detaljeringsgrad. Alle forslag imponerer med deres levende interesse for fortællingen og det at trække den frem til en nutidig kon- tekst på en måde, der er relevant i nutiden.

Forslag: 56841

Forslag: 68409

I konkurrencen har forslagsstillerne skulle komme med bud på hvordan konceptet ”Mu- seet på vrangen” kan tolkes ind i et landskab, der som den bærende ramme, også rummer en portal, en facilitetsbygning og ikke mindst formidling, som er konkurrencens hoved- formål.

Helt overordnet er der to bygningsmæssi- ge hovedgreb, der går igen i de fleste forslag: Gravhøjen/cirklen og langhuset. Blot nogle få forslag har fundet inspiration i andre ele-

menter fra bronzealderen. I forhold til at flette fortællingen ind i et landskab som samtidig gøres mere tilgængeligt for alle slags besøgen- de, så er der også her flere greb der går igen. Det spænder fra store tegnsætninger i form af solhjul eller helleristninger, som skal læses med fødderne, til organiske stistrukturer, der fletter sig ind i de stier, der allerede er, og som folder stedet yderligere ud. Alle formet som ”boardwalks” i træ, stier formet som slået græs og/eller belagt med slotsgrus.

Forslag: 23992

Forslag: 17122

Fokus i de fleste af forslagene er på portal og facilitetsbygning, samt hvordan landskabet kan åbnes, så publikum har mulighed for at bevæge sig længere ud i landskabet og væk fra gravhøjen. Kun få forslag har hovedfokus på, hvordan formidling i et "museum vendt på vrangen" kan være det bærende budskab i en nytænkende integration mellem landskab og bygning. Det er tydeligt, at konceptet "Museet vendt på vrangen" har udfordret de mange forslagsstillere og især hvordan formidlingen af bronzealderen og Egtvedpigen kan integreres i naturen og både være en aktivitet og en læring. Derfor er det gennemgående for forslagene, at der i det videre arbejde med de spændende forslag, som ikke desto mindre har udfoldet opgaven på meget fine måder, skal arbejdes videre med formidlingsdelen. Der er derudover flere spændende bud på, hvordan den bæredygtige arkitektur integreres som et naturligt element i Egtvedpigens Verden. Fokus har her især været på brug af træ eller gentænkning af forskellige kulturers brug af stampet jord.

Ingen af forslagene kan - på trods af en sand rigdom af ideer - realiseres i den form de foreligger. Men de vil kunne udvikles og bearbejdes til konkrete løsningsforslag. Samlet giver de mange forslag et godt bud på, hvordan Egtvedpigens verden kan blive et attraktivt oplevelsesmuseum, der viser nye veje.

De to præmierede forslag præsenterer begge bud på innovative idéer til, hvordan Egtvedpigens Verden kan blive et nytænkende oplevelsesmuseum, men med forskellige tilgange til forståelsen af, hvad formidling af denne epoke af danmarkshistorien kan være.

Præmierede forslag

Et museum vendt på vrangen

1. Præmie DKK 150.000

Forslag: 82017

Hovedrådgiver: AART architects - DK

Med Egtvedpigens Verden ønsker forslaget at fortælle en personlig historie om bronzealderpigen, der blev fundet på netop dette sted.

Egtvedpigens Verden skal opleves i det fri i en fortælling, hvor nutid, køn og identitet, kunst og videnskab, myter og fakta sammenflettes i ét landskabeligt museum vendt på vrangen.

Den besøgende vil bevæge sig fysisk og mentalt gennem tre stadier: ankomsten, portalen og landskabet, hvor "det feminine" bruges som pejlemærke og beskrives som et fænomenologisk bagtæppe, der bruges til at fortælle historien om Egtvedpigens Verden på sanselig og nærværende vis.

Fortællingen har tre elementer:

- Museet på vrangen er et landskab frem for en bygning.
- Historien sanses i et cyklisk forløb frem for at fremlægges lineært.
- Fortællingen handler om pigen og væven frem for manden og sværdet.

Historien skal fantaseres, sanses, leges og bevæges ind. Gennem aktiv interaktion med det landskab og den symbolverden, der omgiver Egtvedpigen, skal unge som ældre besøgende kunne mærke hendes verden og den dybe historiske fortælling.

Ankomst og parkering er udformet som en cirkulær lysning mellem træerne med en lille lund i midten. Udformningen af anlægget sikrer, at parkeringsarealet, trods sin størrelse, synes nedskaleret og intimt. Pladsen foreslås udvidet ved større kapacitetsbehov end ønsket i programmet, ved at øge cirkelslagets radius. Pladsen anlægges i leret grus og slotsgrus, og anlægges uden fast kantning mod græs og skovbund, så den visuelt vil glide sammen med den omkringliggende træbeplantning, som en naturligt integreret del af det store landskab.

Fra ankomstarealet bevæger man sig til fods igennem en tykning af træer mod nord for derved at træde ind i en ny lysning, der rummer eventpladsen med portalen i baggrunden.

Ankomst

Lysningen rummer udendørs opholdsarealer og kan fungere som samlingssted for større arrangementer, midlertidige boder fra lokale butikker, madsteder og pop-up installationer. En forhindringsrute parallelt med hovedstien, som projektet kalder ”Uvejsomheden til Schwarzwald”, bliver en indgang med reference til Egtvedpigens rejser. Ruten flankeres af artefakter fra bronzealderen som børn og voksne kan interagere med. Langs det østlige bryn er opstillet borde, siddemuligheder, grillplads og udekøkken. Her kan kaffen eller madpakken indtages, mens man som voksen kan have et øje på børnene i skovkanten på modsatte side af lysningen. Samtidig er der mulighed for brug af picnicområdets faciliteter og midlertidige opstillinger på den centrale del af eventpladsen.

På eventpladsen introduceres tråd og væv for den besøgende, som en integreret del af ”Uvejsomheden” i form af tovgang og klatrereb, der hænger ned fra trækronerne. Men også i form af udendørs gardiner, der kan inddele de opstillede borde i båse, således at man både kan indrette sig med privathed eller trække gardinerne til side og stille borde sammen.

Her kan Egtveds borgere tage på udflugt og opholde sig uafhængigt af, eller før og efter et besøg ind i Egtvedpigens verden. Fra lysningen omkring eventpladsen bevæger man sig mod nord, og ad hovedstiens slyngede forløb ledes besøgende hen mod det cylindriske jordmassiv der rummer Portalen.

Med inspiration i spiralen på pigens runde bæltesmykke og solen, skabes en rumlighed der i sin plan bærer reminiscens af det cirkulære, som solskivens bueslag over himlen og højens/gravens geometriske form. Fra denne billedverden stammer både portalens ydre form og udstillingsrummets indre. De tunge mure bærer også både i deres form og materialevalg af ’stampet lerjord’, referencen til den bevægelse, man som besøgende foretager sig – i overført betydning, ned i højen til pigens, ned i mørket og jorden, tilbage i tiden og ind i højen.

En bevægelse fra den virkelige verden og ind i det mytiske og ukendte. Portalens vægge foreslås udført af den jord, der ved anlæg ellers ville være bortskaffet. På den måde bliver por-

talen i både overført og bogstavelig forstand til en del af det omkringliggende landskab.

Inde i udstillingen er man omsluttet af jordlagene og her betragtes de centrale fund, der fortæller essensen af historien om pigens, der blev fundet i højen udenfor. Egetræskisten placeres på samme måde i rummet, som den blev fundet i graven. Kisten kan berøres og samtidig kan man i monter indlejret i jordvæggen, beskue de fund, der blev gjort i graven.

I første montre ses pigens dragt, der er så særlig for netop dette gravfund. I anden montre hendes smykker og hendes bæltespænde, der vidner om bronzealderens sagnverden og solens betydning i samtiden. I tredje montre en rekonstruktion af tæppet fra graven. I fjerde montre, findes de redskaber og artefakter, der omgav liget og i den femte, tøjbylten, der rummer de brændte knogler af et barn. Monterne er på den måde opdelt i de fem tematikker, der oplistes i programmet, som gensidigt supplerende, tematiske aspekter af fortællingen om pigens i højen:

- Den unge kvinde
- Bronzealderens mytologi
- Barnets hemmeligheder
- Fjerne forbindelser
- Egtved i bronzealderen.

Disse tematikker foreslås suppleret med det vævede tekstil som tema, med nutidens teknologi, eksemplificeret i Egtvedpigens dragt og tæppe og fokus på hvordan man i bronzealderen spandt tråd og vævede tekstiler. Den faste del af udstillingen fokuserer på at vise de fundne genstande. Formidlingen af disse kan ske via videomontage og skilte som løbende tænkes udskiftet i takt med at ny viden og perspektiv på fundet fremkommer.

Udstillingsrummet udføres som en isoleret uopvarmet konstruktion. Forslaget beskriver at den runde form og den termiske virkning af de tykke stamper jordvægge, vil give en udligning i temperaturerne over året. Fra udstillingslokalet kan man fortsætte sin vandring og ved at separere ind- og udgang bliver rummet til en portal, der understreger bevægelsen i metaforisk forstand ind i Egtvedpigens verden. Langs udstillingsarealets nordvestlige side er der placeret undervisningsrum og sup-

porterende funktioner. Denne del er opvarmet og med en klimareguleret konstruktion.

Tæt ved indgangen til portalen findes garderobe, bagageopbevaring, toiletter og teknik. Disse funktioner kan være åbne på alle tider af døgnet, hele året rundt. Tæt ved portalens udgang placeres rengøringsrum samt depot. Fra den offentlige del fører en dør ind til undervisningsrummet. I rummets krumme nord-vestvendte mur, er der indsat et stort panoramavindue, med et horisontalt udsyn til det omkringliggende landskab. Projektet beskriver, at vinduets orientering vil sikre et stort lysindtag og udsigt uden at rummet risikerer overophedning. Vindueskarmen er dyb og kan benyttes som siddeniche. I rummets ene ende placeres et tekøkken. Rummets højde tillader en hems, hvor børnene kan sidde tilbagetrukket og kigge ud i trækronerne. Fra rummet er der direkte adgang til udearealerne via dobbeltdøre, så udearealerne kan inddrages i undervisningen. Undervisningslokalet og udeundervisning er tiltænkt besøgende skoleklasser og institutioner, med mulighed for læringsforløb for en lang række fagfelter, med undervisningstemaer relateret til Egtvedpigens Verden. Udover undervisning vil rummet kunne bruges ved særlige events og fungere som selskabslokale. Plankonceptet beskrives som robust og vil kunne tilpasses specifikke krav og ønsker til rumstørrelser i en videre proces.

Forslaget beskriver et ønske om at fremmane et retvisende landskab som kulisse for Egtvedpigens Verden.

”At sanse det landskab hvor Egtvedpigens færdedes i er et af de stærkeste billeder, vi kan få fra hendes verden.”

Det store istidslandskab med Vejle Ådal, som man kan se i horisonten fra toppen af gravhøjen, er det samme landskabelige bagtæppe for vores verden i dag, som den var for Egtvedpigens. Det er udmarken som naturtype, der søges genskabt så tro som muligt.

Engarealet omkring Egtvedpigens grav er i dag begunstiget af tilvoksede træer og fredede åbne arealer. For at fremmane det ”rigtige billede” foreslås det, at arealerne driftes ved afgræsning. Bronzealderens udmark blev

afgræsset af får og kvæg. Afgræsning har en ganske særlig indvirkning på både biologien og det visuelle udtryk, der er i et naturområde. Der vil blandt andet skabes langt mere lysåbne skovtykninger og lunde og en grøn skovbund under træerne uden udpræget underskov. Det vil tilsammen skabe et mere visuelt sammenhængende og rekreativt landskab. Der foreslås derfor en afgræsning af en mindre flok kvæg eller får, ved brug af No-Fence teknologi. Teknologiens helt store potentiale ligger i at fysiske hegn helt undgås og flokken og publikum adskilles uden visuelle barrierer. Det foreslås desuden at foretage en selektiv udtynding og tage de træer og buske ud, som ikke giver en eksakt rekonstruktion af bronzealderens kulturlandskab og erstatningsbeplante med tidstypiske arter med naturlig vækstform. Ændring i beplantning udføres med øje for beplantningsgruppernes rumlige kvaliteter, hvor de skiftevis skærmer udsyn og styrer de lange udsigter.

Forslagets væsentligste indgreb i det fredede område er etableringen af et fortællespor omgivet af randsten. Fortællesporet anlægges i leret grusbelægning som et præcist solsymbol i landskabet med højens top som centrum. Den ydre cirkel flankeres af såkaldte randsten, der ved deres geografiske relation til højens centrum, hver især fortæller en del af historien om Egtvedpigens Verden. Som et kompas eller et solur angives en retning, der er betydningsbærende for en del af den store fortælling om Egtvedpigens Verden i relation til kosmos og verden hinsides horisonten. Denne fortælling foregår i to spor:

1. Kompasset - der angiver retning mod nationalmuseet i København, hvor det rigtige gravfund befinder sig. Mod syd Tyskland hvor pigens rejste og mod hærvejen med sin dybe historiske betydning.
2. Soluret - der fortæller om solens foranderlige bane fra midvinter over jævndøgn til midsommer og minder os om solens guddommelige betydning i bronzealderen. Randstenene kan desuden via QR-kodning eller bluetoothteknologi kobles til et ekstra formidlingslag, der fortæller om midsommer, Hærvejen og pigens rejser til fjerne egne. Den besøgendes bevægelse gennem landskabet vil således gradvist udfolde historien om Egtvedpigens Verden. Randstenes fortællinger kan ændres og udbygges over tid, hvis der opstår

ny viden om fundet, eller der skabes nye installationer i det omkringliggende landskab.

Fra Egtvedpigens Verden kan den besøgende bevæge sig videre ud i det større landskab. Fra gravhøjens placering centralt på bakkeøen foreslås det, at man fortsætter rejsen ud i ådalen og kobler fortællingen om pigen fra fortiden med det større landskab til Morænebakken, tunneldalen omkring åen og de rekreative ruter, der findes i landskabet tæt på. Anlægget foreslås derfor forbundet mod nord eksisterende stisystemer og mod syd af nye rekreative og naturskønne forbindelser til Egtved by og at der anlægges fodgænger- og cykelforbindelse til ådalen og dens mange rekreative steder.

De anvendte materialer beskrives som udvalgt for deres iboende fortælle værdi. Duften af det brændte, taktiliteten og den overførte betydning i tekstilet og jorden, variationen mellem lyset og mørket, den termiske effekt af jordmassivet i væggene. Portalen og lyden af bronzen i luren og lydkulissen. Fortællingen om tekstil, væv, tråd og vævekunsten, omsættes i forslaget til gardiner i bygningen som den rumlige inddeling og inventar i uderum. Helt konkret foreslås det, at der bruges uld og tjæret hampesnor og -reb, som i duft og taktilitet bærer stærk reference til de arkæologiske fund, til ”det feminine” og til vævekunstens fremkomst i bronzealderen. Egetræet beskrives med en enestående betydning for byen og området, idet Egtved betyder ”egekrat”. Udover træets generelle egenskaber, tænkes egetræet brugt til udendørs møbler samt som steler i parkeringsarealet. Indvendigt anvendes egetræet til gulve i den opvarmede del af bygningen samt til døre, vindueskarme og lignende. Lyden af bronzeluren udenfor og lydkulissen i udstillingsrummet skal gengive lyden af bronze. Ligeledes tænkes bronze eller bronzering anvendt til aptering ift. vindueshasper, dørhåndtag, vandhaner mv.

Forslaget beskriver afslutningsvis, at brugen af bronzealderens materialer – det forhåndenværende, det organiske, det let forarbejdede, det naturlige, er kilden til fremtidens bæredygtige byggeri og anlæg.

”På den måde bliver anlæg og bygværk for

Egtvedpigens Verden også et visionært bud på et bæredygtigt byggeri til fremtiden.”

Dommerkomiteens bemærkninger til forslag 82017

Forslaget formår, med en enkelthed og en pragmatisk tilgang, at skabe et sammenhængende, poetisk, og visionært hovedgreb.

Tilgangen til landskabet er enkel og overbevisende og baserer sig på en god analyse af stedet. Arbejdet med det cirkulære fungerer smukt og enkelt. En eventplads og plads til leg/legeplads, omend måske eventpladsen skal ligge efter bygningen for at trække oplevelserne her med ind i den mere intime verden.

Afgræsning af hele arealet som led i naturudviklingen og plejen er en både rigtig og meget central del af formidlingen af oldtidslandskabet, men kræver også en helt særskilt stillingtagen i forhold til driften af stedet.

Koblingen ud til det større, omgivende landskab fungerer godt som en invitation til at besøge en egn som har meget mere landskabelig skønhed at byde på.

Portalens som et stykke bygningsarkitektur fremstår præcist og skarpt i sit cirkulære formsprog og taler med sin form og i sit materialevalg, direkte ind i Egtvedpigens Verden. Bygningen er formet med både sanselighed og stoflighed og inspiration fra den cykliske tankegang som kan forbindes med kvindelivet.

De tunge mure bærer både i deres form og materialevalg af ’stampet lerjord’, referencen til den bevægelse, man som besøgende foretager sig – i overført betydning, ned i højen til pigen, ned i mørket og jorden, tilbage i tiden og ind i højen. En udfordring her er opfattelsen af bronzealderen som mørk. For tværtimod viser arkæologien vidnesbyrd om en tid hvor kærligheden til lyset og livet var i fokus i form af solens altafgørende betydning for religionen. Derfor må bygningen gentænkes således at lyset i højere grad hyldes som en del af arkitekturen.

Portalens vægge foreslås opbygget af den jord, der ved anlæg ellers vil være bortskaffet, og på den måde bliver portalen i både overført og bogstavelig forstand til en del af det omkringliggende landskab. Også her er den cykliske tankegang helt indarbejdet i forslaget. Den termiske virkning af de tykke stampe jordvægge, vil give en udligning i temperatur, således at varme sommerdage vil virke kølige og blæsende efterårsdage vil virke rolige og lune, hvilket understøtter fornemmelsen af at ’være i en anden verden’ – også rent sanseligt

De anvendte materialer er udvalgt med deres iboende fortælle værdi for øje for at skabe en sanselig totaloplevelse i bygning og landskab, og bedømmelsesudvalget er begejstrede for introduktionen af vævede gardiner og andre detaljer som kan fremstilles i hånden.

Formidlingsdelen i øvrigt beskrives desværre hovedsageligt i tekst og der savnes visuelle billeder på hensigten, samt et mere innovativt og ambitiøst bud på formidling i landskabet. Dog skal fremhæves de gode tanker eksempelvis Skibet, Spiralen, Luren Solsymbolet og Væven, er artefakter med en meget direkte og forståelig inspiration fra bronzealderens religiøse univers og er en integreret del af den udendørs formidling, som børn og voksne på legende vis kan interagere med. Randstenene omkring gravhøjen mangler det poetiske svæv og naturlighed som findes i fortællingen om artefakterne.

Vejle Kommune og Vejlemuseerne har fået et sanseligt, robust og identitetsstærkt forslag og et godt afsæt for udviklingen af Egtvedpigens Verden og det videre forløb. Det er derfor en enig dommerkomité, der tildele dette forslag en førstepremie.

Egtvedpigens Verden Plan

Gravhøj

Portalen

Snit

2. Præmie DKK 100.000

Forslag: 22089

Hovedrådgiver: Arkitema & Ida Kvetny Hybrid Practice

Dette smukke og sanselige projekt søger at skabe et både fysisk og virtuelt spejl for den besøgende uanset alder og anledning - et spejl, der initierer til involvering, opbyggelighed og empowerment på gæstens videre rejse. Forslaget er inspireret af figurligheden/ornamentikken i de fundne genstande og deres rituelle symboler: Snoreskørt, røllikeblomst, bælteplade, spiraler og birkespand spiller flere roller i forslaget. Der anvendes elementer fra de 5 temaer, angivet i konkurrenceprogrammet, som direkte inspiration i tilrettelæggelsen af en række platforme for oplevelse, leg og rekreation og som fysisk aktiverende fortællinger.

Det fysiske kan stå alene som et helstøbt oplevelseslandskab, der sætter sanserne i spil eller det kan kobles med den virtuelle verden til en ny form for hybrid oplevelse. Det hybride rum beskrives som rummet og oplevelsen hvor det fysiske og det virtuelle mødes og inddrages i forslaget. Det ses i form af Augmented Reality (AR) med Egtvedpigens Avatar, som en mulighed for at overskride tid og sted, og indtage den virtuelle verden med samme formidlingskvalitet som i den fysiske.

Med en række nedslag i historien, idéudviklingsprocessen og fremtidige situationer beskrives det, hvordan forslaget tænkes at udspille sig i henholdsvis den fysiske og virtuelle verden – og i den hybride sammensmeltning af disse. Eksempel fra teksten:

”År 2024 e.Kr. – en dag i Egtvedpigens Verden
Morgentågen hænger lavt i landskabet. Hun spejder ud gennem krattet og putter endnu en håndfuld bær i munden ... hun løfter birkespanden og danser med lette skridt gennem landskabet, hen til bålpladsen og de andre ... Ivrige hænder triller det fugtige ler til lange pølser – klar til at blive formet som kar...

6.b fra Egtved Skole har slået lejr for en dag i det bakkede landskab omkring gravhøjen. Alle har glædet sig til temadagen i Egtvedpigens Verden... duften af det stadig fugtige græs blander sig med duften af snobrød på bålet...

År 2025 e.Kr. – på Nationalmuseet, Kbh. Egtvedpigen er netop trådt ud af sin montre i form af hendes AVATAR... lyslevende... hun danser så snoreskørtet hvirvler rundt og rundt... hun rækker hånden ud i en gestus. ”Kom!” ... næste stop er STEDET, landskabet og Portalen i Egtved...

Hovedgrebet

I de landskabelige hovedgreb omkring gravhøjen anlægges en sti i træ, der snor sig som en bred ”boardwalk” ud i landskabet. Det er en tilgængelig hovedsti af brede egetræsplanker, der som et gigantisk hvirvlende snoreskørt, sætter gæsten i bevægelse og i forbindelse med stedet og historien. Det sker med udsigter og indsigter undervejs. Fem platforme er arrangeret som ”smykker” langs promenaden, og med gravhøjen som tyngdepunktet og pejlemærket i bevægelsen og i fortællingen. Platformene er inspireret og bygget over konkurrenceprogrammets fem temaer. De er bygget både som formidlings- og aktivitetsrum, som rekreative rum, og som umiddelbare og sanselige fænomener. De fem platforme anviser fem idéer til, hvordan Egtvedpigens Verden og Bronzealderens rum kan formidles i samspil med landskabet og eventuelle aktiviteter.

Indgangen til dette oplevelseslandskab sker via portalen. Portalen er et cirkulært og spiralerende rumforløb, der fra ankomsten leder gæsten ind i historien og landskabet. En stor cirkulær tagskive med et rundt lyrehul, kroner lerjordsvæggene, giver ly og lader solen tegne dagens gang på gulve og vægge i det centrale rum. Rummets gulv, der har samme udstrækning som gravhøjens fodaftryk, fremviser 1:1 kopier af de fundne genstande nedfældet i gulvet, placeret nøjagtigt som de blev fundet. Portalen er bygget af et komposit lerjordsmateriale efter teknikker udviklet og anvendt i Tyskland. Tagskiven er belagt med bronze/bruneret metal. Forsamlingen er en cirkulær opvarmet/klimatiseret bygning til undervisning og ophold og indgår i et rumligt dynamisk samspil med Portalen. Forsamlingen er dog samtidig adskilt fra portalen, så portaloplevelsen sker uforstyrret. Forsamlingen rummer en foredragssal med tilhørende faciliteter.

Adgangen til Forsamlingen, Portalen og derigennem Egtvedpigens Verden sker via en cirkulær P-plads og tilkørsel fra landevejen. Parkeringsarealet indrettes som et grønt nutidslandskab - en lysning med en bund af stenmel med spredte træer af dunbirk, som inkorporeres i den eksisterende træbevoksning.

Som besøgende og beskuer bevæger man sig fra et ydre landskab ind gemmen den fysiske portal, hvor man har muligheden for at koble en digital dimension på rejsen og tage den med ud i landskabet og bygge videre på fortællingen om Egtvedpigen. Bronzealderen byder på mange symboler og magi. For at danne grundlag for en forståelse af tiden bruges QR koder til at vise vej ind i en nutidig fortælling, som et ekstra virtuelt lag i fortællingen. Forslaget beskriver et univers af Augmented Reality (AR) skulpturer i form af selve Egtvedpigen og hendes univers bestående af bl.a. blomsten, krukken og kniven. AR skulpturerne lukkes op ved hjælp af QR-koder, som opleves gennem mobil eller Ipads og vækkes til live via pejlemærker, som findes fysisk i landskabet omkring gravhøjen. AR skulpturens opbevaring digitalt skal indtænkes i forhold til drift og vedligehold og kan med tiden justeres og evt. konverteres efter behov.

Fra forpladsen drages man som besøgende naturligt langs den slyngende mur ved Forsamlingen og frem til Portalen, der ligger i en nyplantet skov af dunbirk som kontrast til den nærliggende lysning, beplantet med rølliker. Overgangen understreges når man ledes gennem portalens rum, primært oplyst af dagslyset. Genstandene på gulvet oplyses af et fokuseret LED-lys og på væggene er der tidslinjer og informationer indlejret i den stoflige lerjordsvæg. I det uopvarmede rum nedhænges temporære formidlingselementer fra tagskiven. En liggende bronzefigur, Egtvedpigen, fremstår med et kropsligt nærvær og en attitude, som kunne hun finde på at rejse sig. Scanner man koden på Egtvedpigens Avatar træder hun op og frem. Hun vil tage den besøgende i hånden, hvis ønskes og fortsætte ud i hendes verden både med og uden mobiltelefonen.

Fra overgangen ved portalen kan man vælge at drage afsted på træstien, længere ind i beplantningen. Her møder man en vandkanal, hvor man kan søsætte både i vandet og drage af snirklede rejser mod ”Fjerne forbindelser”. Stien drejer ud af mørket til det åbne overdrev og her får man et direkte udsyn til gravhøjen i det oprindelige bronzealderlandskab. Gravhøjen beskrives som det vigtigste landskabselement. Gravhøjens geometri, cirklen, understreges ved en skarpt klippet græscirkel omkring højen. Følges stien forbi gravhøjen, ledes man til et opholdsområde, hvor man på et cirkelformet gulv kan danse med og som ”Den unge kvinde”. Gulvet er lavet med opretstående træstykker med synlige årringe. I belægningen er nedlagt ”fodspor”, følges disse opstår dansen af sig selv. Gravhøjen beskyttes af en vold, der skærmer udsynet mod den nutidige bebyggelse mod øst og samtidig tilbyder siddemulighed som en amfiscene. Herfra kan man betragte dansen, iscenesat med Egtvedpigens gravhøj som bagtæppe.

På tværs af den træbelagte hovedsti, kan man gå ad trådte stier som opstår med tiden. Fra dansepladsen ledes man med stien og i en tæt beplantning, møder man en lysning, hvor der engang lå en gravhøj. Fodafttrykket af denne gravhøj ses som en præcis cirkel af rølliker. Fra træerne hænger bevægelige spejle og det bliver svært at se, hvad der er barn og hvad der er spejlbillede. Dette er ”Barnets hemmelighed”. ”Barnets hemmelighed” er et oplagt sted for gemme- og fangelege. Stien fører ud af skoven i et spor af rølliker og man ledes frem mod en installation af opretstående rør der i et grid danner en kuppel. Kuplen foreslås oplyst om aftenen og fremstår som en lysende solnedgang med associationer til ”Bronzealderens mytologi”, hvor lyset og solens rejse havde stor betydning. Det sidste stop på stien er en boplads, der med bålplads, lerovn, en stor bæk og et shelter formet som en åben gravhøj illustrerer ”Egtved i bronzealderen” og giver plads til stemningsfuldt ophold og aktivitet. Man ledes ad stien tilbage til bygningerne og ud langs den slyngede mur.

På forplads-/parkeringspladsen er belægningen af en fast stenmel, der overgår til at være en træsti på terræn, når man færdes langs murene ved Forsamlingen og frem til portalen. I portalen skifter belægningen til bronze/bru-

neret for igen at blive til den markante træsti, der er det sammenbindende landskabselement. Træstien leder forbi alle platforme og knytter sig til den smalle skovsti mod nord. Ved skovstien og de særlige steder etableres ramper eller anden niveaufrie overgange.

Stien foreslås placeret lavt i landskabet og græsset vil vokse op omkring stien og mellem brædderne. Man kan træde bort fra træstien og ud i græsset og der vil blive etableret trådte stier. De mest benyttede af disse trædestier kan klippes efter behov, men vil ikke være fuldt tilgængelige. Stien lægges ovenpå landskabet, og fastgøres med jordspyd de steder der er nødvendigt.

Hovedgrebets fysiske aftryk i landskabet beskrives udført så minimalt som muligt. Træstien lægges på landskabet med mindst mulig påvirkning. Platformene indtager et begrænset areal og er tænkt udført i lette materialer, der kan transporteres på træstien for derved at undgå tunge maskiner i terrænet. Ligeledes beskrives det, at forslaget er funderet på mest muligt bæredygtig museumsdrift og brug, hvor bl.a. bygningerne er koncentreret i et mindre område af grunden og landskabet overvejende er naturselvforvaltende og tænkes at fremme biodiversitet. De anvendte materialer og elementer, beskrives med en overvejende god LCA-profil og lang levetid og udføres i gedigne, robuste materialer, en smuk patineret samt enkelt vedligehold og reparation. Egetræsplanker, stampet lerjordsvægge, brunerede metaller anvendt på tagflader og vinduesprofiler er grundpaletten i materialekonceptet.

Forslaget beskriver muligheden for at kunne inddrage området vest for vejen. Det foreslås udviklet som forsøgsmark. Nærmere beskrevet som et område for udforskning af dyrkning og økologi. En anledning til at knytte lokale landbrug, virksomheder og uddannelser sammen via kollaborative aktiviteter som et udstillingsvindue for jordbrug i fremtidens bæredygtige samfund. Ligeledes beskrives også en forventning om, at Egtvedpigens Verden vil tiltrække nye gæster til byen og samtidig vil Egtved by blive en vigtig aktør i medskabelsen af et autentisk og levende kulturmiljø, i fortsat udvikling, hvor lokationen ved gravhøjen og byens rum og aktiviteter spiller sammen.

Der foreslås markedsdage og festivaler, der bl.a. kredser om temaet Bronzealder – men også det modsatte, hvor forbundethed til naturen og hinanden udforskes i nye formater. Egtvedpigens Verden vil på flere måder pege ud i regionen, nationen og globalt, som en sløjfe på Hærvejsruten.

Med en kobling af natur, kulturhistorie, bearbejdning af landskabet, de tilførte elementer samt formidling – fysisk såvel som digitalt i det hybride rum kan man via QR-koder møde Egtvedpigens avatar på Nationalmuseet eller på Hærvejsruten, og man kan lade hende føre den besøgende til området ved gravhøjen, tage hende med videre hjem og ud i verden.

Dommerkomiteens bemærkninger til forslag 22089

Forslaget fremstår med et stærkt hovedgreb, der baserer sig på en god analyse af stedet og stor indlevelse i opgaven.

De gode tanker og idéer omkring bygninger og installationer understøtter det samlede landskabelige hovedgreb med promenadens forløb fra parkering- og ankomstarealet, gennem landskabet.

Særligt fremhæves bygningerne som et spændende og energigivende ”hvirvlende snoreskørt” på vejen.

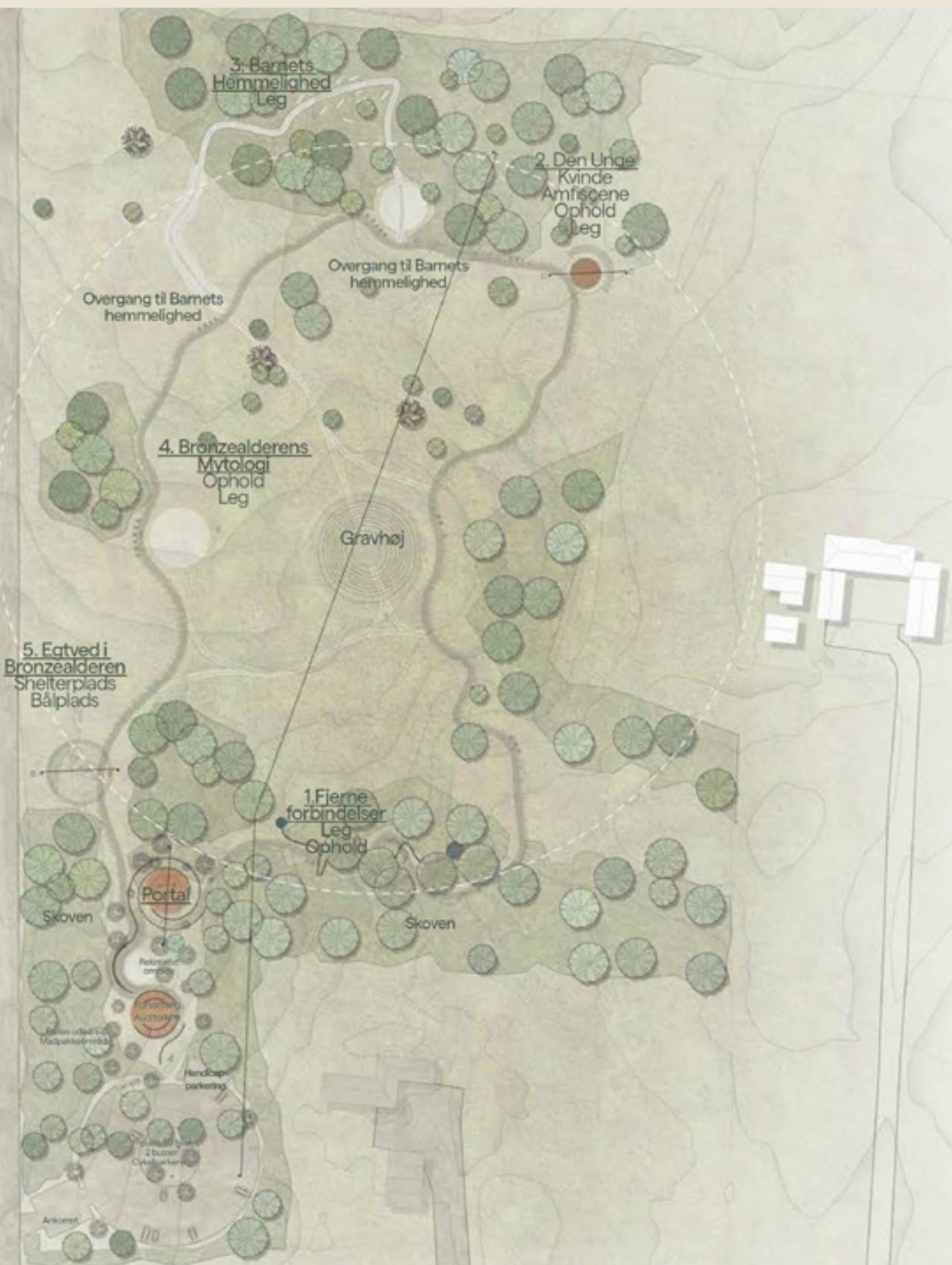
Portalen, ”udstilling” og undervisningsfunktionen opdeles i 2 bygningsvolumener, der bindes sammen af en svungen mur. Dette fremstår som et positivt og funktionelt godt arkitektonisk greb. Museet er ikke helt vendt på vrangen, men projektets valg og holdninger til materialer og bæredygtighed, virker gennemtænkt og overbevisende.

Opdelingen i de to bygningsvolumener har et stort og positivt potentiale i en klar adskillelse af funktionerne, så undervisningsfunktionen vil kunne anvendes til særskilte – og måske private – arrangementer, uden at forstyrre udstillingsdelen.

Forslaget beskriver gode tanker og idéer omkring formidlingen og suppleres på bedste vis med turismeundersøgelser og tanker omkring god turismestrategi.

Særligt fremhæves teknologien Augmented Reality (AR) – med Egtvedpigens Avatar og det hybride rum. Det beskrives som oplevelsen hvor den fysiske- og virtuelle verden mødes og inddrages i forslaget. Dette virker spændende, men de gode eksempler visuelt og billedligt savnes i materialet. Generelt savnes en mere tydelig og innovativ forståelse af konceptet ”museet vendt på vrangen” i formidlingen ude i landskabet.

Med idéforslaget og ovenstående i tankerne, er det en enig dommerkomité, der med glæde kan tildele dette forslag en 2. præmie.

Plan

Den unge kvinde

Bronzealderens mytologi

Illustration. En vinterdag, børn leger på landskabsstien, lige ved indgangen til portalen

Indkøb DKK 25.000

Forslag: 27345

Hovedrådgiver:
Forslag udarbejdet af
Ask Rylander Arkitekt MAA og
Jakob Jakobsen Arkitekt MAA

Forslaget beskriver Egtvedpigens verden som et museum, hvor selve hovedgrebet tegnes af to markante bygningsværker, der i sig selv danner forbindelse mellem de besøgende, landskabet og de udstillede genstande. Projektets fokus er på samspillet mellem de enkelte udstillingsgenstande og det landskab, de befinder sig i. Landskabet sættes i scene via etableringen af en snoet sti rundt om gravhøjen, hvor gæsterne vil rejse gennem området, ligesom Egtvedpigens gjorde i sin tid. Undervejs aktiveres sanserne, tankerne og kroppen ved de forskellige udstillingsnedslag. Udstillingerne og landskabet vil præges af sæsonernes foranderlige indflydelse på naturen og stedet. For eksempel skal der om vinteren børstes sne væk for at se helleristningerne. Om sommeren vil urter, blomster og træer stå i flor og i efteråret vil tågen sløre gravhøjen, imens de besøgende vil søge ly for regnen under Egtvedpigens Pavillon.

Der opføres to bygninger i projektet: Portalen og Egtvedpigens Pavillon. Med fokus på blandt andet bæredygtighed opføres begge bygninger som trækonstrukti-oner, med en tagkonstruktion på søjler og punktfundamenter, således at de skåner landskabet mest muligt. Portalen beskrives som bindeleddet mellem to tidsaldre og som stemningsgivende element for området. Den forbinder og forbereder gæsterne på den verden, de træder ind i. Ved indgangen fra parkeringspladsen forlades nutiden og Egtvedpigens Verden venter på den anden side.

Portalen fremstår med et stort tag, der henleder tankerne på bronzealderens langhuse. Under bygningens markante form står de mørke farvetoner i kontrast til træernes grønne nuancer. I området ved skovbrynet under portalen fældes så få træer som muligt og dem der fældes, vil blive brugt som en del af områdets udstilling. Det første gæsten møder under portalen, er det eksisterende, men nu transformerede, museumshus. Fundamentet, klinkegulvet og trækonstruktionen er genbrugt, men facaden og husets funktioner er gentænkt. Den indvendige side er dedikeret til læringsrum, mens ydersiden bruges til funktioner som informations- og udstillingsvæg, skabe, udendørskøkken og toiletter. Desuden indeholder portalen bænke til samling af skoleklasser, en støbt landskabsmodel af området og et fleksibelt udstillingsområde.

Ude i landskabet på den anden side af gravhøjen findes den anden bygning i projektet: Egtvedpigens Pavillon. I projektet anses Egtvedpigens gravkopi som museets vigtigste genstand. Med udsigt til gravhøjen er der dedikeret en særlig bygning til den. Pavillonen vil fungere som pejlemærke for området og kan, alt efter vejrforhold og museets besøgstider, enten tilgås direkte på ruten forbi gravhøjen eller som ophold på den fulde rejse rundt i landskabet. Pavillonens tagform og materialevalg er som portalens. Det vil sige at konceptet fra portalen om en “bygning i bygningen” bliver gentaget i pavillonen dog i en mindre skala. Under taget beskrives en cirkulær bygning, som med sit formsprog er en fejring af cirkel- og spiralmotiverne, der også findes i bronzealderens smykker, billedsprog og religion. Egtvedpigens Pavillon beskrives som et særligt rum, dedikeret til at opleve Danmarks vigtigste bronzealderfund og i cirkelens midte, ligger Egtvedpigens grav. Den besøgende kan bevæge sig rundt om egetræskisten og komme helt tæt på. Langs de indvendige vægge er der udstillet genstande og plancher, der fortæller historierne om Egtvedpigens levede liv.

De udstillede genstande i landskabet foreslås placeret nænsomt langs stier, belagt med slotsgrus, rundt i landskabet og rundt om gravhøjen. Dette med tanke på flek-sibilitet, forandring og nye udstillinger i museet over tid. Gåturen mellem genstandene har til formål at skulle åbenbare det landskab, udstillingen er placeret i og skal aktivere sanserne, tanker og kroppen ved de forskellige udstillingsnedslag. Det forskellige udstillingsnedslag foreslås som følgende temaer og ikoner: Rejsens udfordringer, Støbt i bronze, Ristning i sten, Oldtidens Urter, I landbrugets fodspor, Solreligion, Figuren og dansen og Områdets natur og peger på disse ikoner, som centrale elementer for fortællingen om Egtvedpigens og hendes verden.

Dommerkomiteens bemærkninger til forslag 27345

Forslaget er udfoldet med et enkelt og sympatisk hovedgreb. Udvidelsen af det eksisterende stiforløb og de nye stianlæg skal roses for en vis indlevelse i formidling af stedet med inddragelse af landskabet og de nuværende landskabsrum til udstillingsområder.

Særligt fremhæves placering af udstillingsbygningen, Egtvedpigens pavillon, på den anden side af højen, da den på denne måde og med denne placering, udvider og folder ”verdenen” ud i landskabet.

Portalens store tag, virker umiddelbart som meget dominerende til ankomsten og stedet. Men funktionen med overdækning af de opvarmede og uopvarmede rum, hvor samspillet mellem ude og inde indebærer transparens og åbenhed på bedste vis og skaber god plads til mange udendørs opholdsmuligheder og events – overdækket og i læ, er særligt positiv.

Forslaget formår dog ikke at udfordre måden at udstille på eller at vende museumsformidlingen helt på vrangen, med landskabet som lærred for fortællingen.

Indkøb DKK 25.000

Forslag: 51967

Hovedrådgiver:
Relieff Arkitekter ApS
v. Gustav Kragh-Jacobsen og Erlend
Lindstad

Forslaget beskriver Egtvedpigens Verden, som projektet “Egekisten og de fem skjolde”.

Med udgangspunkt i gravhøjen tænkes formidlingen fra bronzealderen i et sam-lende hovedgreb, hvor portal, formidling og landskab flettes sammen. Et sted hvor børn og voksne kan gå på opdagelse i naturen og finde fortællinger om Egtvedpigen i spor fra en fjern fortid gennem leg, poesi og sanseindtryk.

Ankomst og parkeringsarealet tager udgangspunkt i arealets nuværende form, men udvider området. I midten af parkeringspladsen plantes nye lindetræer, som forstærker følelsen af at være i en skov og hvor en ring af afskallede og malede stammer fungerer som genkendelige steler i landskabet.

Egekisten er navnet på portalen og bygningen, der markerer overgangen fra ankomsten til Egtvedpigens Verden. Bygningen er opbygget af tre funktioner un-der et samlende tag; et rum til formidling, et rum til undervisning og et rum til toiletter og garderobe. Bygningen og portalen beskrives som en enkel og mørk egestamme i skovlysningen, som i sit arkitektoniske formsprog har hentet inspi-ration i egekisten. Portalen tænkes placeret hvor den eksisterende formidlings-bygning er i dag. Placeringen beskrives som en måde at bevare så meget skov som muligt, og at der ikke skal graves mere end højst nødvendigt. De besøgende træder ved ankomst ind i en overdækket passage, der skaber rum til ophold og et sted at finde læ på en regnvejrsdag. I passagen er der en introduktion til udstillingen, hvorefter man ledes ind i formidlingsrummet, der er centralt plac-eret i portalen. Central i rummet er en montre med en replika af Egtvedpigens egekiste. Rummet beskrives som et mørkt rum, oplyst af et smalt ovenlys mod øst og en udstillingsvæg med integrerede vægmontre mod vest. Flere store væg-flader kan lyses op med projektioner. Undervisningsrummet ligger mod nord, og tilgås ligeledes fra den overdækkede passage. Rummet er enkelt udformet, med et stort vinduesparti med kig mellem træerne direkte mod Egtvedpigens grav og kulturlandskabet. I sammenhæng med undervisningsrummet findes depot og køkken. Toiletter, teknik og garderoben ligger modsat undervisningsrummet mod syd.

Udvendig er portalens facader og tag beklædt med store træshingles i egetræ. Kun formidlingsrummet adskiller sig fra de andre volumener med sin synlige konstruktion, der skaber relief i facaden. Indvendigt er vægge og lofter i formidlings- og undervisningsrum beklædt med malet hessian/sækkelærred. Dette materiale skaber en behagelig akustik og sender samtidig tankerne mod Egtvedpigens snoreskørt.

Med forslaget er der fokuseret på et bæredygtigt og robust materialevalg. Husets facader, rammeværk og tagkonstruktion er i træ. Der er et betonfundament centralt under bygningen til afløb og sanitet. Derudover findes et skruefundament i de ydre vægge for at minimere brug af beton. Bygningen er med sit ene vinduesparti energioptimeret og foreslås med fordel opvarmet med et jordvarmeanlæg.

Fra portalen og ind i Egtvedpigens Verden, mødes man af en åben plads med rum til leg, pause og læring. Pladsen anlægges med grus og små øer med beplantning deler pladsen i to zoner: Én zone til leg og spiseområder og en større fleksibel zone med plads til arrangementer eller ”pop-up”-boder samt en bålplads. Som en del af formidlingen af Egtvedpigens Verden og med omdrejningspunkt i bronzealderen foreslås det, at der arrangeres en række højtider, der følger naturen og årstidernes gang. Fra pladsen og portalen følger man en grussti, der guider de besøgende videre ind i Egtvedpigens Verden. Stien har sit formsprog fra bronzealderens cirkler, som slår en ring omkring gravhøjen og giver de besøgende udsigt til gravhøjen. På Egtvedpigens gravhøj etableres en ny trappe med trin i egetræsstokke og nedgravede vænger i cortenstål. På toppen af gravhøjen skabes et plateau som en brolægning af egetræsstokke, hvorfra man har udsigt mod Vejle Ådal og det omkringliggende kulturlandskab.

I den store cirkel omkring gravhøjen placeres fem fortællingsbænke: ”De Fem Skjolde”. Det er denne del af forslaget, som dommerkomitéen har fundet særlig sympati for. Skjoldene fungerer dels som store runde bænke, hvor man kan tage en pause på vandringen rundt i landskabet og dels fungerer de som formidlingsstationer, der hver formidler

en fortælling om Egtvedpigen gennem leg, sanseindtryk og poesi. På hver bæk finder man indgraveret en ny fortælling om Egtvedpigen, hendes opvækst, liv eller samtid, formidlet og fortolket af en ung samtidsforfatter. I midten af hver bæk findes en aktivitet, der gengiver fortællingen gennem sanserne. Her kan børn og andre besøgende røre, se, dufte og overraskes.

Det første skjold formidler historien om den unge kvinde, der blev begravet i Egtved. I hendes grav lå en røllikeblomst og en alkoholisk drik brygget på hvede, porse og honning. Aktiviteten er at finde en blomst eller kvist i landskabet, som kan placeres i bænkens centrum og sammen med de andres blomster aktivere duft- og synssansen. Tilsammen kan blomsterne skabe en lille, rund blomstereng.

Det andet skjold formidler naturen og solens rytme, der var omdrejningspunktet for troen hos bronzealdermennesket. Skjoldet udformes som et rundt solur og i sit centrum, gengives helleristninger i bronze. Den viser, hvordan man oplevede solens rejse over døgnnet. Bænken ændrer karakter med årstidernes skiften og aktiverer synssansen.

Det tredje skjold formidler barnets rolle i bronzealderen. Vi ved ikke meget om barnet, der var begravet med Egtvedpigen, men de har været tæt forbundet. Et barn i bronzealderen var en aktiv del af driften på gården og skjoldet skaber derfor plads til malning af mel i sit centrum. Her kan børn og voksne give sig i kast med at male mel med runde sten i en række små fordybninger, hvilket aktiverer både høre- og følesans.

Det fjerde skjold beskriver, hvordan man i bronzealderen blev globaliseret og handlede med varer på tværs af kontinentet. Særligt glasperler, rav, uld, tin, kobber og ikke mindst bronze blev handlet. Skjoldets centrum støbes med store sten, glasstykker og bronze, der slibes som et terrazzogulv. Her kan man se og røre de glinsende genstande, der sender tankerne sydpå.

Det femte skjold fortæller om landskabet i bronzealderen. Det var et kulturlandskab, og menneskene satte sit præg på omgivelsen.

Gravhøje, huse, dyrehold og marker blev en del af landskabet. Skjoldet har i sit centrum en række huller, der tilsammen skaber omridset af et typisk langhus. Her kan børn banke små træstokke ned, så fundamentet på et hus rejser sig fra overfladen.

De Fem Skjolde tænkes udført på værksted og fragtet til pladsen. Fortællingsbænkene udføres som elementer i granit og beton.

Dommerkomiteens bemærkninger til forslag 51967

Fra ankomstarealet bevæger man sig som besøgende af et stiforløb, langs udstillingsbygningen, forbi en smal passage i bygningen, før man ankommer til Portalen. Portalen fremstår som en ”lukket” og snæver overgang, som de besøgende skal igennem, før de ankommer til Egtvedpigens egentlige Verden. Dommerkomitéen vurderer, at disse overgange vil virke smalle. Ud over de smalle overgange, savnes muligheden for et overdækket udeareal med plads til udeophold i læ for regn og vind.

Projektet har mange gode ideer til formidling i landskabet, ligesom muligheden for et aktivitetsområde i tilknytning til ankomsten virker overbevisende i sin disponering og funktion. Der slås en fin tone an i den landskabelige bearbejdning, der dog med et geometrisk og skarpt anlagt stiforløb og med den forudbestemte rute, virker utilpasset til stedets særlige karakter. Forslaget formår derved ikke at få åbnet landskabet yderligere op.

Forslaget fremhæves aller mest for sit formidlingsgreb med 5 elementer, udformet som ”skjolde”, hvor de som enkelte installationer, samlet svarer smukt og indlevet på den stillede formidlingsopgave. Dette på en måde hvor kunsten og poesien får bedre fat end i nogen af de øvrige forslag.

Indkøb DKK 25.000

Forslag: 60522

Hovedrådgiver:

Ophavsret: Kumulus Agency ApS

Konsulent: Baaring Stories ApS

Forslaget beskriver portalen til Egtvedpigen Verden, udformet som en cirkulær bygning med stråtag, der trækker på referencer fra bronzealderens symbolverden, eksempelvis som Egtvedpigens bæltespænde og en gylden høj. Portalbygningens bærende konstruktion, vægge og gulv, udføres i træ og der bruges generelt biogene materialer af hensyn til at afsætte så lille et klimaaftryk som muligt, med en tilpasning til stedet og landskabet. I bygningens tag er der et prismeformet ovenlysvindue, der lader rettet sollys trænge ind og afsætte sol på trægulvet som en lysende plet, der flytter sig i takt med dagens gang. Midt i formidlingsrummet er der en montre, der indeholder trækul, rav, tin og kobber og beskrives som helt centrale for bronzealderen. Ligeledes findes en kopi af Egtvedpigens grav. Bag graven hænger der klynger af tekstil vævet på en måde, der minder om Egtvedpi-gens skørt. På de nedhængte, translucente tekstiler projiceres billeder af silhuetter af en ung kvinde. Af og til kommer også et barn til syne. Bølgerne i tekstilet gør at silhuetterne veksler mellem at stå fokuserede og slørede. Man foreslår en kombination af billeder og lyd, til at fremkalde stemninger til rummet og de besøgende. I et siderum til formidlingsrummet foreslås en udstilling af ”det vi ved” og nogle af de spørgsmål, vi ikke kender svarene på. I dette rum introduceres også muligheden for at drage på en ”rejse” med solen ind i Egtvedpigens Verden. På denne ”rejse” finder man den største del af formidlingen, gennem et nyt stisystem som aktiverer hele landskabet.

I landskabet omkring gravhøjen, foreslås etableret en sti i form af en afgrænset belægning på terræn udført i cedertræ eller lignende, der kan stå ubehandlet. Stien følger kanten af områdets bevoksning med lejlighedsvis afstikkere ind i beplantningen, hvor den besøgende undervejs oplever området fra nye vinkler og perspektiver. I forslaget rejser man som besøgene ind i et univers af gæstfrihed. Med Xenia (gæstevenskabet) som inspiration, møder de besøgende bronzealderen som et eksotisk hjem-væk-fra-hjem på sin rejse ind i Egtvedpigens Verden. Ved udvalgte steder langs stien findes en række formidling-spunkter, hvor lyd-fortællinger kan aktiveres ved hjælp af QR-koder på de besøgendes egne mobile platforme. Projektet foreslår, at der etableres to hovedspor i den udendørs formidling: Et fabulerende spor, med fiktive elementer, der kalder på den besøgendes indlevelsesevne og et nøgternt kommenterende spor, der fortæller, hvad man konkret ved om bronzealderen.

Langs stien etableres fire stop, som sikrer ”gæstehjem” på en rejse ned gennem bronzealderens uvejsomme Europa. Aktiviteterne, legene og formidlingen ved de fire stop italesættes som ”Varmen”, ”Lyset”, ”Livgiveren” og ”Ødelæggeren”. Disse elementer bringes i spil gennem lydfortællinger og rammesættes for den besøgende ved udgangen fra por-talbygningen. Langs stiforløbet placeres sollabyrinten, metalrammer og spiralen, som fysiske installationer, diskret og skjult i landskabet. Dette for at holde landskabet omkring højen så uforstyrret som muligt. Metalram-merne, der er spredt i landskabet, har grafiske overlejringer, der viser, hvordan kulturlandskabet kunne have set ud og hvordan dyrkning af afgrøder foregik. Spiralen er en fysisk installation, der markerer den omtrentlige placering af den tredje høj. Den ligger i sit eget lille rum omgivet af træer.

Sollabyrinten er det element, som bedømmelsesudvalget har fundet særlig sympati for. Sollabyrinten er en lille bygning i metal, der gradvist lukker lyset mere og mere ude, mens man går ind i den. Der er et lille hul i taget over det centrale rum, hvorigennem en helt smal solstråle trænger ind.

Forslaget har ikke taget endelig stilling til materialevalg i de nævnte udendørs installationer men foreslår, at der indgår metal såsom stål og gerne kobber.

Udover nævnte formidlingsinstallationer, vil forslaget foreslå, at der som en del af stiforløbet, der omkranser Egtvedpigens Verden, etableres et dedikeret kunstnerisk fortolkningsrum, hvor både den besøgende og den professi onelle kan få lov til at fortælle, fabulere og formgive. Dette med afsæt i forskningen og den magiske, mystiske kraft, der stråler fra Egtvedpigen.

Ligeledes peger forslaget på området til højre for portalbygningen. Her skal der over tid opstå en udstilling, der vil bestå af en blanding af indbudte professio-nelle kunstneres kuraterede fortolkninger, blandet med små værk-steder/legepladser til leg og eksperimenter med tekstil, symbo-ler og lys.

Dommerkomiteens bemærkninger til forslag 60522

Projektet har nogle interessante formidlingsgreb ude i landskabet, hvor særligt sollabyrinten skal fremhæves som et stærkt element, som bidrager positivt til den gode formidling.

Udstillingsbygningen, portalen, virker umiddelbart lukket i sit udtryk, men med et sympatisk formsprog og materialevalg, der dog ikke formår at vende museet meget på vrangen. De nære udearealer til udstillingsbygningen fremstår uden stor indlevelse og bearbejdning til stedet. Jævnfør programmets ønsker, savnes fortællingen om eksempelvis børnefamilien, der kommer til stedet på cykler på en vindblæst og regnfuld forårsdag med forventningen om en stor oplevelse for alle aldre.

Med de forslåede formidlingsformer udviser forslaget ikke desto mindre stor fantasi og indlevelse til stedet. De mange gode idéer sløres dog af mængden og der savnes en mere enkel og klar sammenhængende rød tråd i formidlingen.

Dommerkomiteens underskrifter

Dan Arnlov Jørgensen

formand for Kultur- og Idrætsudvalget, Vejle Kommune

Thyge Havgaard Bjerring

medlem af Kultur- og Idrætsudvalget, Vejle Kommune

Flemming Hedegaard

Chef for Vejlemuseerne

Louise Felding

Vejlemuseerne, arkæolog og Ph.d. i køn, mobilitet og identitet i ældre bronzealder

Søren Peschardt

formand for Klima, Natur- og Miljøudvalget, Vejle Kommune

Lars Schmidt

Klima, Natur- og Miljøudvalget, Vejle Kommune

Claus Kjeld Jensen

Museumsdirektør, Vardemuseerne og forperson i Organisationen Danske Museer (fagdommer)

Lisbet Wolters

Stadsarkitekt, Vejle Kommune (fagdommer)

Inger Pabst

Forkvinde for Egtved Udviklingsråd

Helle Wiese

Forkvinde for Egtvedpigens Venner

Rikke Juul Gram

Landskabsarkitekt MAA MDL. Schønherr. (fagdommer)

Flemming Kaul

Dr. Phil, Seniorforsker Nationalmuseet, bronzealderekspert

Sofie Plenge

Kultur- og Sundhedsdirektør i Vejle Kommune

- Et museum vendt på vrangen

VEJLE **MUSE**
ER **NE**

VEJLE
KOMMUNE